

GAZETA KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 5. LUTEGO ROKU 1799. we WTOREK.

z Londynu od dnia 1. do 18. (przez Francją.)

Naywiększą osobliwością kraiu naszego, jest teraz wprowadzana Unia Irlandyi z Anglią. — Rys tej Unii jest następujący. „W parlamencie Angielskim ma zafundować 32. Irlandzkich parow, to jest 28. świeckich i 4. duchownych z pomiędzy biskupów. Parowie Irlandzcy którzy nie są z Irlandyi wybierani, nie mogą w niższej izbie Angielskiej reprezentować inne miasta lub powiaty. Król ma prawo tworzenia parow Irlandzkich dla utrzymania zaszczytu szlachectwa, aby to nigdy nie wygasło. Deputowani miały do niższej izby parlamentu z Irlandyi wybrani, nie powinni przeność liczbę 100 członków, to jest z każdego wielkiego miasta po jednym, co wyniesie 42. Deputowanych, prócz tego połowa 108 miały pomniejszych wysłać jednego członka z każdego miasta do jednego parlamentu, a druga połowa do drugiego, i tak zawsze na przemiany. Stolica i miasto Cork może posłać po dwóch reprezentantów. Takim więc sposobem cała reprezentacja składać się będzie z 98 osób. Vice-Król i dwor jego, W. Kanclerz, orator, i pierwsi urzędnicy stanu iako też wszelkie inne terazniejsze dostojności, zostaną zawsze bez zmniejszenia ich pensyi lub władzy, w possessyi miejsc swoich. Poddani Irlandzcy używać będą równych praw handlowych z Angielskimi. Cią między obu krajami będą równe postanowione, tak iednak aby na rekordziela Irlandzkie ieszcze w młodocianym wieku zostające względem winny był zachowany. Skarb Irlandzki będzie oddzielnym tak iak jest teraz. Anglia i Irlandya każda za siebie będzie w odpowiedzi za własne długi. Przyszłe wydatki Irlandyi mają być w proporcji wydatków Anglii postanowione. Jeżeli przychody Irlandyi przenoszą wydatki, na ow czas zbywające summy mają być obracane na polepszenie uprawy kraiu, lub zmniejszenie długów Irlandzkich, i zniszczenie taxów.

Ostatniego wtorku obiedwie izby Parlamentu odłożyły swoje sesyje, aż do 22. t. m. Na ten czas zgromadzą się dla przyjęcia poselstwa Krolewskiego względem połączenia Irlandyi z Anglią, a po przeczytaniu tego poselstwa, zawieszenie sesyj na nowo do 12. Lutego przedłużone zostanie, dla dania czasu członkom Parlamentu, ażeby się mogli w tak ważnej naradzić okoliczności. — Sztafeta z Irlandyi do Xięcia Portland przesłana, doniosła wiadomość o wielkich poruszeniach w Dublinie z powodu projektu połączenia obydwóch krolestw; iż akademia, kupcy, bankierowie, i prawnicy pokazali się temu przeciwni przekładając, iż przez nieobecność Parlamentu miały Dublin naywiększe poniosłyby szkody; Naprzeciw tym stawiają manufakturzystów ze szrodka kraiu, którzy mają żądać tego połączenia iako dla siebie nader pożytecznego. — Całe hrabstwo Dublińskie oświadczyło się przeciw Unii, a hrabstwo Down, Longford, Meath, Clare, etc. mają wkrótce zebrać zgromadzenia swoje dla naradzenia się w tej ważnej sprawie. P. Grattan naczelnik partyi opozycyjnej Irlandzkiej, który teraz z Londynu do Dublinu powrócił, będzie wybranym do tego celu od Hrabstw Wicklow. Dublin zarzucony jest pismami za i przeciw Unii. Wielu się iednak spodziewa, iż w Parlamencie przeydzie większością głosów. Dziennik *Anti-Separatist*, którego autorem jest osoba wielkie znaczenie mająca, a który ma w zamiarze przygotować umysł ludu do tego kroku, wskazuje słuszność

obawę nowych z tego powodu zaburzeń. — Mieszkańcy Dublinu zgromadzili się dnia 10. Stycznia, podług wezwania, które uczynionym było pod prezydencją wielkich szeryfów Darley i Howe. Na tym zgromadzeniu postanowili: 1. Iż handel i konfytucya kraiowa będąc dziełem Parlamentu Irlandzkiego, on tylko sam wspierać go powinien. — 2. Iż stale przywiązani do osoby i rządu J. K. Mci, i doskonale przekonani, iż terazniejszy stan pomnożył pomyslnosc państwa W. Brytanii, naganiają prawodawcze z Anglią ziednoczenie, iako naturalnym ich interesom szkodliwe, i zmierzające do oziębienia przychylności, która sprzyja ludu dwóch braterskich narodów, i wznieca nieuleczone między dwoma krajami zadróżności. — 3. Iż ziednoczenie prawodawcze zniósłoby Parlament, dla wysyłania tylko Irlandczyków do senatu Angielskiego, i tym sposobem wolną konfytucją kraiową zamieniliby w rząd samowolny i nieodzowny. — 4. Iż lud ma w niższej izbie Deputowanych, a nie panów; iż konfytucya kieruje i ogranicza postępowanie Parlamentu, i że prawodawstwo nie może odmieniać, a tym mniej obalać terazniejszy formy Rządu. — 5. Iż wzywają wszystkich swoich braci iakiejkolwiek religii, ażeby się do nich łączyli we wszystkich swoich konfytucyjnych uświetowaniach, dla utrzymania swojego handlu i swoiey niepodległości. — 6. Iż ktokolwiek poda wniosek mający za zasadę znieśnienie Parlamentu tego Krolestwa, uważanym będzie iako nieprzyjaciel Irlandyi, związków z W. Brytanią, i zaprzysiężony konfytucyi. Rozchodzi się pogłaska, iakoby P. Forster mowca izby Irlandzkiej, miał oświadczyć, iż nieuczyni żadnego wniosku stosownego do połączenia, gdyż to byłoby przeciwnym konfytucyi.

Naynowsze listy z Brazylii donoszą, iż tam w pewnych okolicach dała się okazywać w mieszkańcach nieiaka skłonność do zasad francuskich, i że dowodzący wzywali listami biskupów do ogłaszania wolności i zwolania zgromadzenia narodowego. 50. takowych dowodzców zostało schwytanych, dwóch z pomiędzy nich gardła sobie poderzeli. Woylko przywróciło władzie spokojność. — W ostatnich listach z Lizbony donoszą, iż Guillemarde minister Francuzki w Madrycie żądał ukroła Hiszpańskiego audyencyi, dla doniesienia mu o wniyciu na okręt Generata Buonaparte w Suez. — Gwardye zostaną posłane do Irlandyi. — Tomasz Grenville puścił się znowu w drogę do Berlina. — Lord Camelford krewny lorda Grenville przyprawiony tu został iako więzień stanu z Doures, gdzie ugodę zrobił z iednym przewoźnikiem, aby go zawiozł do Francji. Przewoźnik ten dał znać do zwierzchności, a gdy wspomniany lord na bat już wsiadał, straż zachwyciła go na samym uczynku. P. Pitt zwołał z tego powodu na dniu 17. Stycznia radę tajną, na której hrabiowie Camden i Liverpool, tudzież P. Dundas obecni byli, poczym więzień oddanym został pod dozór posłańców stanu. Coraz się bardziej wyjaśnia, iż on w zamiarach patryotycznych do Francji chciał popłynąć. Wspomniany lord, jest ten sam który płynął do Botany-Bay, rozbił się o skały, a potem na małym statku przybył do przylądka Dobrey Nadziei. Ma coś oryginalnego w charakterze swoim, noli bardzo wielki stosowany kapelusz na głowie zupełnie ostryżony. W śmiałych przedsięwzięciach wielu przyrównywa go do

Sidneya Smith. — Z listow prywatnych z Bayonny pisanych dowiadujemy się, iż w okolicach Bearu, Bigorre, powstały zaburzenia, Generał Augereau dowodzący armią nad granicą Hiszpanij, ogłosił rzeczne okolice w stanie oblężenia, i ściągnął korpus od 18. tysięcy ludzi, dla ich zabezpieczenia. Z Honduras donoszą, iż Hiszpani atakowali tę osadę, z znaczną iednak stratą odparci zostali. Dodają (co iednak wiarę przechodzi) iż atak uczyniony był od 30. okrętów rozmaitey wielkości, Anglicy zaś nie mieli iak tylko szaluppę Merlin od 18. armat. Hiszpani czynili do tego ataku przygotowania przez 18. miesięcy, potęga ich lądowa składała się z 15. tysięcy ludzi, gdy tymczasem Angielska była tylko od 1200. ludzi, między którymi 200. iedynie regularnego żołnierza znajdowało się. — Los terazniejszy Króla Sardyińskiego, nie dozwolił mu przyjąć zwyczajnych funduszow na utrzymanie tutejszej kaplicy Sardyińskiej w Lincoln-Innsfelde, która od nowego roku stoi teraz zamkniętą. Naynowsze papiery Amerykańskie donoszą, iż duch partyi w tym kraiu do niezmiernej podniósł się wielkości, i gubernator Wentworth więcej iak od 200. familiow z iednego stanu Neu Hampshire był wezwany, aby nie dozwalał im przyjeźdu do Nowey Szkocyi Brytańskiej. — Z Jarmouth popłynęły niektóre okręty Rossyjskie do Noore. — Sidney Smith wyszły na okręcie Tygrys do Gibraltaru. — Lord Macartney gubernator przylądka Dobrey Nadziei, dla słabości zdrowia swego otrzymał pozwolenie nazad do Anglii powrócić. — Admirał Nelson przyjechał pod dniem 1. Grudnia raport względem zaimięcia wyspy Gozzo pod Malta, które zaszło na dniu 28. Listopada. Tamtejsza załoga Francuzka z 217 ludzi złożona, odeślana została do Francji, a na wyspie Gozzo bandera Neapolitańska jest zatkniętą. — Wczoray była zwołana rada tajna gabinetu, względem poselstwa króla podać się mającego w interesie Unii Irlandyi z Anglią. — Grattan-Foxem Irlandzkim nazwany, tak od nieiakięgo czasu znienawidzony, iż ulicę do szubienicy prowadzącą nazwano jego imieniem, stał się znowu bożyszczem ludu. Spijano jego zdrowie w iednym klubie, po trzy razy w mniemaniu iż stanie się połączeniu przeciwnym. W innym także klubie Dublińskim, spijanostępujące zdrowie: Oby ten który uczyni w Parlamencie wniosek połączenia, mógł doświadczyć losu Cesarza. — Miasta Cork, Waterford, są za złączeniem, gdyż w tym swoy własny spodziewają się znaleźć pożytek. Dublin się temu sprzeciwia. W dzień w którym vice-król ma się udać dla tej okoliczności do Parlamentu, mieszkańcy mają przypinać po drzwiach i po rękach karteczki z napisem: Niechceny Połączenia. — Doniesiono było z Plymouth pod d. 16., iż flotta Brestleńska wyszła na morze, lecz same opozycyjne pisma tę wiadomość zbijały. Dodano było, iż Francuzi zabrali wyspę St Marcouf, lecz Admiralicya ieszcze o tym nie jest uwiadomiona. Admirał Thompson wypłynął także dnia wczorayszego z Portsmouth z 8. okrętami liniowemi dla krążenia przed Brestem, na miejsce Admirala Gardner który z tamtąd powrócił.

Na wszystkie statki znajdujące się w Przylądku Dobrey Nadziei, włożone zostało embargo, ztąd domyślają się o zamiarze wyprawy na morze czerwone przeciwko osadom Francuzkim w Indjach. — Flotta powracająca z Chin, ma

przywieść przeszło 24. miliony funtów herbaty. — Piszą z *Lizbony* pod d. 22. Grudnia, iż dwa cudzoziemskie regimenty mają popłynąć na morze śródziemne. — Ex-Dyrektor *Barthelemy* i General *Villot*, wyiechali z *Martyniki* dla dostania się do *Anglii*. — Mowią iż *Xze de Portland* składa swój urząd sekretarza stanu, i że miejsce to obejmie *Lord Cambden*. — W *Martynice* czynią przygotowania do wyprawy przeciwko *Surinam*. — Rzeczą jest bardzo podobną, iż utworzy się procesz z wynikłego zapytania, kto ma największe prawo do zabranych przy brzegach *Irlandzkich* przez Pana *Warren* okrętów *Francuzkich*. *Lord Bridport* od którego się był odłączył, a który dowodził flotą w kanale, żąda trzeciej części tej zdobyczy, ale *Admirał Kingsmill* i jego officerowie takową pretensją nie uznają za ważną. — Przy *Portsmouth* ma być wystawiony obelisk tryumfów morskich, 155. stop wysokości, na pamiątkę odniesionych w tej wojnie zwycięstw. Cztery strony tego obelisku będą różnymi trofeami ozdobione, a na każdej z nich głowa *Admiralów Howe, Duncan, Vincent* i *Nelson* laurem okryta. Na podstavie będą imiona okrętów i ich komendantów wyryte. — *Maurycy Spillard* sławny wędrownik piechotny, powrócił tu z podróży swoich i myśli teraz udać się do *Ameryki*. Już on 89,000 mil *Angielskich* uszedł piechotą, dla czynienia tym lepszych dochodzeń w botanice i mineralogji, tudzież uważania zrodzeń i biegu rzek. — Doktor *Logan* wyflany do Dyrektoryatu w *Paryżu* od *Francuzko-Amerykańskiej* partyi, powrócił już do *Ameryki*. Przywiózł z sobą depesze z których jednak ani sekretarz stanu *Amerykański*, ani General *Washington* nie byli kontenci. Podług nowej tary na dochody, nasi majątni panowie muszą wielkie summy płacić. *P. Bedford* płaci na rok 11,000 funtów, książę *Northumberland* 8000, książę *Bedford* 5000 etc. — Dowódca insurgentów *Holt* z *Irlandyi* do *Botanybay* został przewiezionym, mocno się użalał na niedotrzymanie mu słowa. — Przez utworzone korpusy ochotników, mamy teraz do 200,000 ludzi przeznaczonych na obronę kraju. — Mowią, iż *Tippe Saib* postawił się w stanie zupełnie nieprzyjacielskim, i zerwał wszelką komunikację kraju swego z *Carnatic*; wojska *Angielskie* miały wyruszyć w pole pod komendą *G. Harris*, w zamiarze napędzenia na *Misore*. Ostatnie jednak listy z *Madras* nie o tym nie wzmiankują. — Kompania *Wschodnio-Indyjska* zakończyła ostatni półroczny podział dochodów swoich. *P. Henthmann* doniósł, iż wkrótce uczyni bardzo zylkowny wniosek dla lorda *Nelsona*. Jeżeli *Nelson* przeszkodzi przejściu armii z *Egiptu* do *Indyów*, na ow czas kompania wiele mu winna będzie. — Dług narodowy *Angielski* wyniósł w roku 1793 dnia 5. Stycznia 248,483,782 funtów, na 8. Jan w roku 1798. zebrał się do 468,424,967. tak dalece, iż przez ten mały przeciąg czasu przybyło długu 219,941,185. funtów. — W początkach terażniejszego roku tak liczne były pożary w *Londynie*, iak tego od dawnego czasu nie pamiętają. — *Lord Holland* okazał w parlamencie podziwienie swoje z tak długiego przebywania milicyi *Angielskiej* w *Irlandyi*, lecz *lord Grenville* utrzymywał, iż nasienie insurrekcyi tak głęboko tam się wkorzeniło, iż jeszcze przez długi czas *Irlandya* bez wojsk *Angielskich* obyć się nie może. — Hrabia *Moira* czyni przygotowania do wyjścia na morze z wojskiem od 30,000 ludzi. Wielu dają mu przeznaczenie do *Niderlandów* lub *Holandyi*. — Z *Lerwich* piszą pod dniem 18. Grudnia, iż tam widziano z daleka 9. nieprzyjacielskich okrętów, które jednak wkrótce z oczu zniknęły. — List z *Dublina* pod dniem 14. donosi co następuje. Pogłotka chodzi, iż obie partye, oranisci i ziednoczeni *Irlandczykowie* zaczynają się łączyć z sobą, i że już dają się widzieć włązki z napisem *Przebaczenie i zapomnienie*, tudzież mundury anti-unii zielone z żółtym, na guzikach zaś napis *Zadney Uniy*. Dziś przybyło tu 3000 wojska *Angielskiego*, które lud nazywa dowodami za *Unią*.

z *Paryża* dnia 17. Stycznia.

Flotta *Angielska*, która była od burzy odpędzona, znowu na nowo blokuje *Cadix*. — Podług dzisiejszego monitora, *Championnet* ma mieć swoją kwaterę główną w *Feodi* w kraju *Neapolitańskim*. — Na kandydata do Dyrektoryatu, przeznaczają tu niektórzy *Ob. Sieyes* i *Jean Debry*. — Listy prywatne z *Madrytu* donoszą ciągle o negocjacyach pokoju między *admiralem Massaredo* i *lordem St. Vincent*. Hrabia *Cabarrus*, który się tu znajduje, otrzymał potrzebne paszporta, tylko pod warunkiem, iż żadnego tajemnego nie ma zlecenia, a nawet dano mu do zrozumienia, że chętnieby przyjęto przyspieszenie przez niego wyjazdu.

Wiadomo jest, iż Dyrektoryat mocno jest teraz zatrudniony. Liczni kurjerowie przybywają do *Luxemburga*, i ztamąd są wyprawianemi. Komunikacje z *Wiedniem* są częste. Ztąd wnoszą, iż negocjacje jeszcze się odprawują. — Już odtąd nie w gorącym kraju *Guyanny*, lecz na wyspie *Oleron* deportowani żyć będą. Ostatnie doniesienia zapewniają o śmierci *Brottiera*, *Vilharnois* i kilku innych deportowanych.

Dziennik *Klucz Gabinetow* zawiera w sobie list z *Alexandryi* pod d. 9. Listopada z nowemi szczegółami o insurrekcyi w *Kairze*. List ten pisany jest przez jednego z uczonych który pisze do jednego z swoich przyjaciół w *Paryżu*. Umieszczamy niektóre z niego wypisy: „Niespodziewałem się wyieżdżając z *Paryża*, ażeby mogło zayść takie zdarzenie, któreby przerwać mogło wszelką komunikację między *Francją* i tą nową osadą. Pisałem przez wszystkie okręty które wychodziły z tego portu, lecz nie wiem czy moje listy dochodzą od czasu zniszczenia naszej floty i obłożenia stanowiska *Alexandryjskiego* przez *Anglików*. Od 15. dni *Moskale* i *Turcy* pokazali się wraz z niemi przed portem. Dnia 15. wieczorem jeden z braci Generala *Buonaparte* wyflany został do *Francyi* z wiadomościami i chorągiewami wziętymi w bitwach do tego czasu stoczonych. Dziś lub jutro inny statek wyflany będzie do *Rządu*. Ja z mojej strony donoszę ci niektóre szczeguly. Wiadomo ci z iaką bystrością podbiliśmy *Egipt*, ile wytrzymaliśmy trudów. — Tym czasem *Turcy* zdziwieni naszym wtargnięciem, i raczej zwyciężeni niżeli podbici, nie mogą się przyzwyczaić do przyjęcia prawa od tych, których oni nazywają niewiernymi, mianowicie odtąd iak się dowiedzieli o wypowiedzeniu wojny przez *Portę Ottomańską*. Szczęście jest iż ten naród pomieszany jest z *Grekami, Żydami, Koptami, Frankami*; przez co wzajemna nieufność osłabia ich przedsięwzięcia, iakie układają w swoich meczetach, do których nikt nie ma przystępu. Potrafili jednak w *Kairze* ulkutecznieć dnia 21. Października bunt przez dwa dni trwający. Liczba poległych buntowników wynosi do 2. lub 3. tysięcy ludzi. Nam zaś zabili około 200. między któremi Gener *Dupuis*, który kommanderował w *Kairze*, i wielu innych inżynierów, otoczonych w domu *G. Cafferelli Dufalga*, który się tam w ten czas nie znajdował. Uczni artyści dla odległego swego mieszkania niedoznali żadnego ataku, *Grecy* niełączyli się z buntownikami, owszem w kilkaet wzięli się do broni przeciwko *Turkom*, i dzielnie wraz z nami walczyli. Jest rzeczą godną uwagi, iż w dzień tego buntu zabiano *francuzów* płynących prądą odnogą *Nilu*; iż wszczęły się zaburzenia w niższym *Egipcie*, iż *Anglicy, Moskale* i *Turcy* złączeni ufiłowali atakować *Alexandryę*, lecz czuność garnizonu i uzbrojenie *Francuzów* wszystkiemu zapobiegło. Dniem przed wszczętym buntem wyiechałem z *Kairu*. Nasza karawana przechodząc stępy od *Rozety* aż do *Abukir*, była napastowana od *Arabów Beduinów*, broniliśmy się szczęśliwie i kończyliśmy naszą drogę. To połączenie czasu w atakowaniu, było zapewne uporządkowane, i wierzyć można, iż się do tego *Anglicy* przyłożyli. Nasze położenie każe nam być co moment ostrożnemi. W każdej podróży trzeba mieć eskortę chcąc być bezpiecznym od wystrzałów *Arabów Beduinów*, którzy się podkradają, aż pod nasze forpocztę, Zręszą sobieśmy

tu w pięknym klimacie. Oprócz wina, na którym nam zbywa, mamy wszystkiego w nader wielkiej obfitości, za tanią cenę. Stanowiska naszej armii ułatwiają nam komunikację ze wszystkimi częściami *Egiptu*. Nasze fortyfikacje czynią nas Panami wszystkich dróg do *Syryi*, z drugiej strony stępy flużą nam za granicę; *G. Desaix* zajmie wyższy *Egipt*, gdzie się ugania za *Murad Beiem*, który się tam schronił z resztą swoich *Mameluków*, i w ostatniej bitwie niezmierną ponioł klęskę. *Ibrahim-Bey* z swemi łkarbami i kobietami schronił się do *Gazy*, gdzie już więcej o niczym nie myśli. Możemy już przeto być pewnemi, iż operacje wojenne są na ten moment skończone, chyba dopiero na wiosnę *Turcy* mogliby czynić iakie układy z flotą znajdującą się przed *Damietą* i *Alexandryą*. General kommanderujący jest w największej o swoj losy spokojności, a przykład jego wszystkim mełwa dodaje.

Jest wielkim podobieństwem (wyraża jeden pół urzędowy dziennik) iż nasze wojska weszły już do *Neapolu*, i lubo ostrość zimy i złe drogi, opóźniły urzędowe tej wiadomości przyflanie, niemniej jednak zdaje się pewną potym wszystkim co nam jest dotąd doniesiono. — Toż pismo zawiera w sobie Proklamacyę Generala dywizyi *Duchennes* kommanderującego lewym skrzydłem armii, wydaną do mieszkańców królestwa *Neapolitańskiego*.

Dnia 19. Stycznia.

Rząd ogłosił dziś następujące odebrane przez siebie depesze o dalszym postępowaniu armii *Rzymskiej*:

Wgłówny kwaterze w *Calvi* dnia 15. Nivos (4 Stycznia). — „Obywatele Dyrektorowie! Oczekiwałem z wielką niecierpliwością na skutek operacyow moich wojennych, abym wam dał wiadomość o powodzeniu armii. Trzeba było wiele pokonać zawał dla ich osiągnięcia, ciągle ulewy, śniegi, wezbranie potoków, insurrekcyę wieśniaków trudzących skrzydła naszej armii, niszczących mosty, przerywających nam komunikacyę, wzbudzały we mnie żywą niespokojność, lecz waleczność armii, i zapal dowodzących officerow, wszystkie te przesmogła zawały, a ią wam honor wam dziś doniesć. Iż Rzplta *Francuzka* została panią obu prowincyow *Abruzo*, przez zdobycie *Pescary*, iż wojska iey zaięły fortece *Gaeta*, a prawie skrzydło armii *Rzymskiej* stanęło przed *Kapuą*. Wskażę wam tu tylko punkta przechodu armii, zdałem zaś na mego *Lefla* sztabu wyższego, aby opisał obszerniejsze w tej okolicznosci szczeguly. Pierwsza dywizya pod rozkazami *G. Macdonald* zostająca, po nayprzykrzejszych marszach przeszła rzekę *Garigliano* we dwóch punktach, *Ceprano* i *Isola*; drogi były okropne, stanowiska przed tą rzeką ufortyfikowane strasznie postać miały; nieprzyjaciel zostawił tam 30. sztuk armat. Kiedy wspomniona dywizya taki obrot wykonała, oddaliłem Generala *Rey* do *Terraciny*, z 7mym i 25tym regimentem strzelców, i jednym legionem cudzoziemskim i kilku lekkimi armatami. Miał on rozkaz zdobyć baterie w *Itri* wystawione w wąwozach *Fondi* zwanych, 7. sztukami armat osadzone, co też uzupełnił, zleciłem mu także zaiąć *Gaeta*, przejść przez *Garigliano*, i stanąć pod *Kapuą*; nikt lepiej nie może wykonywać rozkazow, iak je General *Rey* dopełnia. — W tych okolicznosciach *G. Kellermann*, którego Łączątki kolumny *Damas*, równie iak opor miasta *Viterbo* odciągały od armii, donosił mi nakoniec, iż poraziwszy Generala *Damas*, podbiwszy *Viterbo*, i uwolniwszy jeńców *francuzkich*, których to buntownicze miało w zakładzie trzymało, postępuje na przód dla złączenia się z armią, dałem rozkaz kawalerji iego, aby się w *Ceprano* ziednoczyła z pierwszą dywizyą, reszta zaś wojska z artylleryą połączyła się w *Fondi* z Generatem *Rey*. Pierwsza dywizya przeszedłszy *Garigliano*, trzema kolumnami ściga przed *Kapuę* i wzywa to miało do poddania się. *G. Mack* w osobie własney dowodząc, odpowiada, iż załoniony od *Volteano*, mając procz tego zamek i obóz oszańcowany, chce się bronić iak najmocniej. Na taką odpowiedź General *Macdonald* daie znak do ataku, dwie reduty zdobyte zostały przez grenadyerow 30tej pułbrigady, z trzema kilku ludzi, a waleczny General *Mathieu* ma zgruchotać rękę. Wszyscy co go znają, mocno są dotknięci tą klęską, a Rzplta postrada na nieiaki czas sławnego wojownika. Przyszłym kurjerem oznajmie wam różne dzieła wa-

leczności wielu wojskowych. General *Rey* wierny zleceniom sobie danym, złączywszy się z wojskami pod dowództwem Generala *Kellermann* będącemi, stawa przed *Gaeta*, ta twierdza broniona przez 4000. ludzi, 70. sztuk armat, 22. moździerzy, mająca żywności i amunicji na rok cały, a w porcie swoim 7. uzbrojonych małych statków, wiele innych przewozowych, tudzież kilka zbożem naładowanych, oświadcza, iż się bronić pragnie. General *Rey* każe przed nią postawić jedną aubicę, i wypuszcza kilka kul do miasta; wkrótce zamieszanie wszczyna się w załodze, general nieprzyjacielski żąda kapitulować, odpowiedź nasza była— poddać się albo żadnego pardonu— zezwolił na wszystko, załoga poszła w niewolę procz generala, 63. oficerów, odeślanych zostało do własnych domów, z przyrzeczeniem, iż więcej nie będą użyć przeciw Rzeczypospolitej francuskiej. Znaleźliśmy w twierdzy 100. tysięcy funtów prochu, 20.000 karabinów etc.— General *Rey* zostawiając załogę w *Gaeta* rzucił most na rzecę *Garigliano*, i dopędził pierwszy dywizyj przed *Kapui*, znajdując się teraz w linii. Przygotowania do obrony porobione przez *G. Mack* czynią nadzieję, iż batalia sfoczona zoftanie, którą odprawię iak tylko kolumna Generala *Lemoine* idąca z *Aquila* do *Sulmona* złączy się zenną, równie iak część dywizyi *G. Duhem*. Prawe skrzydło armii pod dowództwem *G. Duhem*, po zręcznych i trudnych marszach, przybyło przed fortecę *Peffara*, którą General *Mounier* opañował. Trzy tyfiące wojska 44. armat, i kilka moździerzy, bronily tej twierdzy, załoga wyszła ze wszystkimi honorami wojennymi, zoftawiając broń w sfokach. Znaleźliśmy w sfamym mieście niezmiernie magazyny, 12. tyfiące funtów prochu, i 2. miliony ładunków. Takie jest obywatelu Dyrektorowie położenie armii *Rzymskiej*, którą mam nadzieję nazwać wkrótce armią *Neapolitańską*. Wszystkie raporta potwierdzają wywiad Króla *Neapolitańskiego*. *P. Pignatelli* mianowany zoftał vice-królem. Na dniu onegdajszym w *St. Germain* *G. Mack* żądał odemnie zawieszenia broni, przylączam tu kopię listu iego i moy odpis (podpisano) *CHAMPIONNET*.

Wypis z listu Generala *Bonami* szefa wyższego sztabu armii *Rzymskiej* do Ministra wojennego z kwatery głównej *Tora* dnia 4. Stycznia. „General *Mack* zastrazony powrodeniami armii *Francuskiej*, i chcący pozyskać nieco czasu do odebrania polifków od Admirala *Nelson* przyrzeczonych, żądał zawieszenia broni; lecz to mu było odmowione. Przylączam ci tu Obywatelu jego list wraz z odpowiedzią Generala kommanderującego. W *Kapui* znajduję się mocny garnizon; General *Mack* utrzymuje tę fortecę przez wojsko sfoiące w obozie okopanym pod *Caserta*; i spodziewa się, że będzie mógł niedopuszczyć wniyscia do *Neapolu* naszej armii. W raporcie moim z *Frescati* przeftanym, doniosłem ci, że General *Rey* z sfodmą i dwudziestą piątą polbrygadą sftrzelców konnych, z legionem cudzoziemców i z kilku połowami armatami posuwał się coraz daley, dążąc ku *Fondi*. Stanąwszy tam, odebrał rozkaz zdobycia bateriów, które zaftaniały wążoz *S. Jędrzeia*, wezwać do poddania się *Gaeta*, i przeyść przez *Garigliano*. Obroty Generala *Rey* w tym punkcie powinny byly być napozór zagrażające, gdy tym czasem pierwsza dywizya we dwóch kolumnach idąca zabierała nąftępnie naysprzed oboz *Fayola* przed *Frascati*, potym oboz *Velletrie*, daley oboz *Cisterna* i *Valmontone*. General *Lemoine* opanowałszy *Akwileię*, odebrał rozkaz udania się ku *Kulmona*, iako do punktu sfzodkowego wżyficznych drog prowincyi *Abruzzo*; ten ruch wojska był decydujący, miał on kilkoraki zamiar, iuz to żeby napaftować skrzydło lewe nieprzyjaciela w przytomności Generala *Duhem*, iuz żeby mu przeciąć drogę do cofnienia się, w przypadku oporu, iuz nakoniec żeby połączyć w iedno te obiedwie dywizye.— General *Duhem* z sfwoiey sfrony miał poyść na zdobycie *Pescara*. General *Lemoine* w sfwoim marszu do *Sulmona*, zaftoniony był od kolumny, która idąc ku *Tivoli*, *Vicovaro*, *Securcola* etc. zabespieczyla lewe skrzydło pierwszej dywizyi i odkrywała razem prawe skrzydło Generala *Lemoine*. Tym czasem pierwsza Dywizya przybywszy do *Piperno*, *Ferentino*, *Frosimona*, postępowala daley dwoma kolumnami; prawa pod kommandą Generala *Mathieu* złożona z 30. i 97. pulbrygady, niektórych sfzwadronów 16. Regimentu dragonii i 19. sftrzelców, opanowała *Ceprano* i most na

Garigliano. Lecz przeszedłszy *Fora*, *Allari*, *Fecoli*, *Casamara*, wydarłszy szanice pod *Castelemio*, przeprowala się przez *Garigliano* w *Iffola* 11. Pulbrygada szła do *Kapui*, 12. do *Fora*, *Arpina*. Ta Dywizya w trudnym swoim marszu zabrała 80. Armat. Takie było położenie rzeczy od *Fondi* do *Sora*, gdy General *Kellermann* doniosł nakoniec o poddaniu się *Viterby*. Na tychmiał odebrać rozkaz udania się z *Rzymu* do *Piperno*, gdzie nocował dnia 10. Na tenczas General kommanderujący oddzielił swoię kawaleryę, którą przesłał do pierwszej dywizyi, rozkazując, ażeby z resztą sfwoiego wojska złączyła się z Generalem *Rey* w *Fondi*, gdzie przybył dnia 12. wieczorem. Pomoc, którą General *Kellermann* przyprowadził do prawego skrzydła armii, dała sposobność Generalowi kommander: do sfegania nieprzyjaciół; kazał ztym sfstanąć pierwszej dywizyi nad *Malfa*, z *Malfa* na przeciw *Tora* ku *Kapui*, *Venafro* i *St. Germain*, a nakoniec do *Calvi*. *Neapolitańczykowie* oprócz niektórych sfstanowilk przed *Kapui*, utrzymują to miasto, lewy btegz rzeki *Volturno* i *Campela* *Cazerta*. — Pomimo tego sfmiałego marszu i zajęcia *Calvi*, General kommanderujący nie był spokojnym o los swoich skrzydeł. Nie wiedział o Generale *Rey*, niemniej o dywizyach Generalów *Lemoine* i *Duhem*, ponieważ oficerowie wiozący depesze, przynuszeni obiedznać trzy części niezmiernego koła, które armia zajmuie, nie mogli tak prędko po swoim wyieździe powrócić. Nakoniec w nocy z dnia 14. na 15. dowiedzieliśmy się o poddaniu *Pescara* i zdobyciu *Gaety*. General kommanderujący oczekuje z niecierpliwością połączenia armii. Dywizye pomykają się.

List Generala *Mack* do Generala *Championnet*— z *Kapui* dnia 31. Grudnia 1798. „Mości Panie Generale. Odebrałem rozkaz od mego Rządu, ażebym WPanu proponował zawieszenie broni, dla dania wojskom obydwoch armii cokolwiek spoczynku po tylu trudach które znosić musiały przez marsze pod uftawicznym sfniegiem i deszczem. Jezeli się WPanu ta propozycja spodoba, oddawca tego listu moy General-Adjutant *Pignatelli* jest umocowany do traktowania z osobą iaką WPan zechcesz na ten koniec wyznaczyć, i do zawarcia tegoż zawieszenia broni w ograniczonym lub nieograniczonym sposobie podług tej linii iaką forpoczty obydwoch armii zajmują. Jestem etc. (podpisano) *Kapitan General Mack*.

Odpowiedź Generala kommanderującego *Championnet* do Generala *Mack*— w *St. Germain* 12. Nivos (1. Stycznia)— „Odebrałem Mości Panie Generale W Pana propozycje zawieszenia broni; sama ludzkość się z niemi popisuje, a złe drogi, deszcze, sfniegi, są pobudkami W Pana. Lecz armia z swoię ciępliwością zwyczajną, iuz wżyfkie przebyła trudności, i niezofiaie iey iak tylko opanowanie *Neapolu*. Idę dla ulkutecznienia iey chęci, i zadosnie uczynienia rozkazem mego Rządu, który sfostowosie do waszej armatney deklaracyi wojny, rozkazał mi się o tę zniewagę upomnieć. Co do mnie, żal mi jest, iż moie inftrukcje nakazują mi odrzucić jego żądanie. (podpisano) *CHAMPIONNET*.

Wypis z listu z *Thora* głównej kwatery armii *Rzymskiej* d. 15. Nivos (4. Stycznia). „*Neapol* jest w zamieszaniu, Król oddalił się do *Sycylii* z wielu pieniędzmi i z swemi Ministrami. Zdaie się, iż w *Neapolu* nie ma iuz iak tylko pewny rodzaj Rządu, którym *P. Mack* kommanderując armią, kieruje. *Civita-Vecchia* niechce sfuchać żadnych propozycyów, i kiedyś zoftanie ukarane. *Maugourit* poseł *Neapolitański*, *Mechin* ambasador w *Malcie*, którzy byly aresztowani w *Viterbo*, są uwolnieni. *Viterbo* się poddalo. Dnia onegdajszego przybył do *St. Germano* Adjutant *Pignatelli* z polnomocnictwem. Propozycje jego byly następujące: Byłby oddał *Kapui*; ztamtąd pociągnięto by linią wojenną, i zawieszono kroki nieprzyjacielskie: Żądał iechać do *Paryża* i ofiarował imieniem Królewskim Traktat przymierza zaczepnego i obronnego przeciwko *Anglii*, i oddawał wżyfkie okręty. Te propozycje są zapewne sfidłem; chciano zylkać czas, a też same okręty które nam dawano, wkrótce wysadzą wojska *Angielskie*. Przed kilku dniami z sfstanowilka *Ankony* sfstrzeżono wiele sfstatków *Neapolitańskich* i *Tureckich*.

W tym momencie (mowi *Przyjaciel Praw*) odbieramy dzienny rozkaz Generala *Championnet* z głównej kwatery z *Rocca-Secca*, który urzędowynie potwierdza sfgagle

armii *Rzymskiej* zwycięstwa. Ten rozkaz kończy się temi sfłowy: „General kommanderujący winien sprawiedliwie pochwały dobrym postępkom 11. i 12. pulbrygady liniowej przy weyściu na territorium *Neapolitańskie*. Przykro jest, iż nie można tego samego powiedzieć o 30. i 97. które dopuścily się rabunku w *Rocca-Secca*.

Mowią iż Dyrektoriat odebrał ostatniey nocy kuryera z wiadomością o nowym zwycięstwie przez Generala *Championnet* odniesionym. Ta bitwa odprawiać się miała w okolicach *Kapui*.

Redaktor niezaprzeza iżby deputowany *Salicetti* nie znajdował się teraz wd *Włoszech*, lecz zapewnia, iż nie ma żadnego od Rządu zlecenia. — List z *Genui* pod d. 7. t. m. w dzienniku *Przyjaciel Praw* umieszczony, zawiera w sobie: „Młynarze którzy wypłyneli z *Alexandrii* w tymże czasie co i Ob. *Ludwik Buonaparte* Adjutant Generala kommanderującego zeznają, iż widzieli sfstatek *le Vif*, na którym znajdował się ten oficer mający depesze do Dyrektoriatu. Iż ten sfstatek wżedł do odnogi *Tarentyjskiej* w Królestwie *Neapolitańskim*, która ma być zajęta przez iedną dywizyę armii *Francuskiej*.

Ob. *Achar* Porucznik okrętu, wydał pismo o morfikiej bitwie dnia 1. Sierpnia pod *Abukir* sfstoczony. Autortego pisma był oczewistym sfwiadkiem tej sfławney bitwy. Całe iey nieszczęście przypisuje nikczemności nieumieftności, a nawet zdradzie sfzewos: Za pokazaniem się sfłoty *Angielskiej* w sfstanowilku *Abukir* (mowi on) sfstatek ieden *Alexandryjski* popłynął z wiadomością o sfstanie i położeniu naszej sfelkadry. *Anglicy* umieli z tego korzysftać, gdyż ten sfstatek z niemi razem powrocił. On to ich zaprowadził w otwarte miejsce które Admirala *Francuskiego* między naszą sfelkadrą i łądem zoftawił. Na tym sfstatku znajdowali się oficerowie *Francuscy* należący do wyprawy. Ob. *Sieyes* konsul generalny Rzpłtey w *Neapolu* ma zapisane ich imiona. Olkarza także kontr-admiralów *Blanquet*, *Duchayla*, *Villeneuve* i *Decret*. Zdaie się napomykać iż nieszczęsfliwy *Brueys* był ofiarą swoiey niedokonałości i zdradzieckich rad które go otaczały.

General *Humbert* znany przez swoię wyprawę do *Irlandyi*, użyty jest iako General Brygady 5tey dywizyi w *Strazburgu*.

z *Bois-le-Duc* dnia 15. Stycznia.

Korpus insurgentów Belgickich do 7. tyfiący wynoszący wkroczył niespodziewanie do *Campine*, tak dalece, iż mala liczba znajdujących się tam wojsk *Francuskich* musiała się oddalić. Insurgenci w tym zdarzeniu zabrawszy dosyć znaczną liczbę sprzętów wojennych, oszańcowali się od sfrony *Arschot* i *Hasselt*. Korpus Republikanów od 8. tyfiący na dwie kolumny podzielony znajduie się w marszu dla otoczenia buntowników. Czekamy więc co moment na wiadomość o nowej sfstanowiącej bitwie, która musi być nader krwawą z przyczyny, iż buntownicy są dobrze w broń, armaty, i amunicyę opatrzeni.

z *Hagi* dnia 19. Stycznia.

Dyrektoriat *Batawski* postanowił dla siebie ubior urzędowy. Składa się on z sukni czarney zwyczajnego kroiu, z bogatym haftem listi dębowych złotych, z kapelusza sfstofowanego z białemi piórami, i z szarfy trojkolorowej.—Dzies obchodzona tu byla rocznica rewolucyi.

z *Konstantynopola* dnia 24. Grudnia.

Znajdujący się tu ienci *Francuscy* przynuszeni są pracować okolo uzbroienia okrętów wojennych. Jezesze 10. okrętów liniowych mają być w pogotowiu do złączenia się z 8miu okrętami i kilku fregatami *Rofsyjskimi*. *Francuzi* z przyczyny niedofatku ołowiu, kazali obedrzeć dachy niektórych Meczetów, co pomnożyło nieukontentowanie mieszkańców.—Baszowie *Damasku* i *Akry* nie wykonali doftatecznie danych sobie rozkazów. Poftano im przeto naysurowsze fermany. Sfłkadra admirała *Hood* przed portem *Alexandryjskim*, wzmocnioną zoftala osmnaftu okrętami wojennymi *Rofsyjskimi* i *Tureckimi*, oraz szalupami kanonierkami.

z *Sztokholm* dnia 15. Stycznia.

Mianowany nadzwyczajnym posłem do dworu *Duńsfkiego* Baron *d'Oxenstierna*, wyjechał iuz na miejsce przeznaczenia swego.—Tutezysy ambasador *Rofsyjski* baron *de Budberg*, kupuje dla siebie wielki dom na ulicy *S. Pawła*.

z Kopenhagi dnia 23. Stycznia.

Obywatel *Grouvelle* Minister Rządu Francuskiej przy dworze naszym, publicznie ogłosił, aby obywatele Francuzcy w *Duńskiej* służbie zostający, a którzy do kontrybucji w krajach Rządu należą, zgłosili się do niego, a to w celu aby do wspomnianej kontrybucji zapisanemi zostali. — W tutejszej gazecie handlowej doniesiono jest, iż wyspa *Ile de France* podług depesz dnia 21. Sierpnia 1798. zrobiła się niepodległą.

Od granic Austriackich dnia 26. Stycznia.

Z *Konstantynopola* donoszą, iż Porta wydała rozkazy do komendantów *Dardanellów*, aby tam przyjęto z wszelkimi honorami kapitana *Angielskiego*: *Sidneya-Smitha*, na którego przybycie oczekują w *Konstantynopolu*. Brat jego Poseł wysłał na przeciw niemu do *Dardanellów* pierwszego dragomana swego *P. Pisari*. — Nowa *Rosyjska* armia od 45.000. ludzi już się zbiera, i ma być znowu oddana pod dyspozycją naszego dworu. — Generał francuski *Serrurier* z eskortą 400 kawalerji na dniu 2. Stycznia przybył do *Lukki*, i stanął w pałacu margrabiego *Bocella*.

z Vallandar dnia 17. Stycznia.

Francuzi coraz bardziej ścieśniają *Erenbreitstein*. Na dniu 14. znowu dwóch oficerów *PP. Faber i Trautenberg* przybyli z *Erenbreitsteinu* do *Koblentz*, żądając wzięli z sobą depesze Generała *Jourdan* do komendanta *Erenbreitsteinu*.

z Raftad dnia 20. Stycznia.

Utracono już nadzieję uratowania *Erenbreitsteinu*, komendant tej fortecy wysłał oficera do głównej kwatery wojsk Cesarzkich, i do iednej twierdzy pułkowej z żądaniem posiłków, lecz na próżno. Niepozwolono nawet na dostarczenie żywności. Zdać się, iż główna kwatery francuska będzie przeniesioną podług okoliczności do *Offenburga* na prawy brzeg *Renu*. — Wiele osób uczyniło już skrycie przygotowania do wyjazdu, w przypadku imutnej konieczności, które się iednak niespodziewamy.

Pomimo tylu zdarzeń, które od niejakiego czasu zaszły, powszechnym tu jest mniemaniem, że nieprzyjdzie do zerwania pokoju między *Austrią* i *Francją*.

Dnia 21. Stycznia.

Dnia dzisiejszego przybył tu oczekiwany kuryer z *Wiednia*. Członkom *Deputacji* komunikowano następujące wyrazy z odpowiedzi Cesarzkiej na Notę francuską: *JCMość* zadziwia się, iż ministrowie francuzcy udali się do *Deputacji* *Rzeszy* w *Raftad* w takiej okoliczności jaką jest marsz wojska *Rosyjskiego*, z przyczyny, iż ten interes niema żadnego związku z pokojem *Rzeszy*, i żadnym sposobem do tego pokoju wpływać niemoże. *JCMość* ukontentowany jest z sposobu, jakim sobie *Deputacja* w tej okoliczności postąpiła, oświadczając, iż ta wcale do niej nie należy. *J. C. Mość* oczekiwac będzie, co mu w tej mierze *Seym Rzymski* przeloży. — Dowiadujemy się, iż *G. Bernadotte*, który od miesiąca znajduje się z swoim korpusem w okolicach *Spiry* i *Landau*, odebrał rozkaz od *Dyrektorjatu*, ażeby natychmiast przybywał do *Paryża*.

z Zurich dnia 19. Stycznia.

Francuzi weszli na dniu 5. do *Neapolu*. Wczoraj pisał *G. Rheinwald* do tutejszej administracji w następującej osnowie: Generał *en chef* zlecił mi, abym wam Obywatele doniósł o nowych korzyściach przez oręż Francuzki nad *Neapolitańczykami* odniesionych. — Na dniu 30. Grudnia armia *Rzymyjska* opanowała przez kapitulację fortecę *Gaeta*, zdobywszy w niej 150. armat i 800. jeńców. — Na dniu 2. Stycznia posunęła się dalej do *Neapolu*, gdzie na dniu 5. wkroczyła. Wzywam was Obywatele, abyście tę urzędową wiadomość publicznie ogłosili. (podpisał) *Rheinwald*.

Od granic Włoskich dnia 10. Stycznia.

Generał *Championnet* ogłosił następujące rozrządzenie: Ktokolwiek w krajach *Rzeczypospolitej Rzymyjskiej*, uszkodzi Żyda na ciele lub majątku jego, ten karze rozstrzelania podpadnie. Wszelka broń bez wyjątku ma być do zamku *S. Anioła* oddana. Polowanie jest do pewnego czasu zakazane. — Mufty w *Konstantynopolu* włożył klątwę na tych wszystkich, którzy w służbie *Basmana-Oglu* zostają.

Litzy z *Tryestu* donoszą, że korpus wojska posiłkowego *Rosyjskiego*, który wszedł do krajów Cesarzkich, ma się udać do *Istryi* i *Dalmacji Austriackiej*. Wiadomość o cofnięciu się

wojsk Francuzkich z krajów *Neapolitańskich*, na mocy umówionego zawieszenia broni niepotwierdziło się; dowiadujemy się przeciwnie, że armia *Championeta* coraz się dalej posuwa. *Francuzi* d. 31. Grudnia jeszcze nie zajęli *Civita-vecchia*. To miało znajdowało się w stanie insurrekcyi równie jak i *Viterbo*, które już się poddało. *Hrabia Damas*, emigrant Francuzki na czele iednego oddziału *Neapolitańczyków*, dowiódł w różnych zdarzeniach, jak wiele człowiek waleczny dokazać może. Gdy na dniu 14. Grudnia część wojsk *Neapolitańskich* w liczbie 4000. ludzi została od głównej armii odcięta, czyniła niejakie usiłowanie w celu otworzenia sobie drogi przez *Rzym*, gdzie tak w zabitych, iako i w niewolę wziętych utraciwszy połowę ludzi, znajdowała się w najkrytyczniejszym położeniu. *Hrabia Damas* zebrał szczątki tych niedobitków, i ułożył śmiały projekt cofnięcia się raczej aż do *Livorno*, jeżeli nie będzie można ratować się inaczej, aniżeli poddać się w ręce nieprzyjaciół. Cofał się więc obronną ręką ku *Viterbo*, pobudzając wszędzie lud wiejski do insurrekcyi, i roznosząc wiadomość o zupełnym pobiciu Francuzów, i że reszta ich wojsk, która czyniła opór *Neapolitańczykom*, zewsząd jest otoczona, i zostanie w konieczności otwierać sobie drogę orężem. Tym więc sposobem odważny ten wojownik, który dnia 20. Grudnia był oddalony o 20. mil od armji *Neapolitańskiej*, przedarł się nakoniec wśród nieprzyjaciół na czele 1500. ludzi do *Orbitello*, na brzegach *Tofkani* położonego, żądn szczęśliwie z garstką swoich braci oręża popłynął na morze.

z Medyolanu dnia 10. Stycznia.

Z głównej kwatery w *Kairze* 26. *Vendemiaire* (17. *Października*) *Buonaparte* Generał komenderujący do *Dyrektorjatu Wykonawczego*. — Przesyłam wam szczegóły niektórych bitew zaszłych w różnych czasach i w różnych miejscach przeciwko *Mammelukom* niektórym pokoleniom *Arabów*, i niektórym zbuntowanym osadom *Bitwa pod Remesie*.

Generał brygady *Fugieres* z iednym batalionem 18. pułbrygady przybył do *Menouf* w *Delta* (niższym *Egipcie*) dnia 28. *Thermidor* (15. *Sierpnia*) dla przejęcia do *Mohalle-eb-Keber* stolicy *Prowincji Garbie*. Ta osada oparła się jego wejściu; po iedno godzinnej bitwie odpedził nieprzyjaciela, otoczył go, położył na placu 200. ludzi, i objął to stanowisko.

Bitwa pod Gemelé

Generał *Dugua* 17. *Września* wyprawił Generała *Damas* z iednym batalionem dla rozpoznania kanału *Aschmund* i polkromienia wsiow nieposłusznych za przybyciem do *Gemelé*, część *Arabów* złączonych w *Tellahes* uderzyła na nas, lecz wkrótce rozproszoną została.

Bitwa pod Mit-Kamor.

Arabowie z *Derné* zajmowali wieś *Bondé*. Zalani zewsząd wodą, mniemali się bezpiecznie, i przez swoje napaści byli przeszkodą żegludze na *Nilu*. Generałowie *Murat* i *Lanus* mieli odwagę pójść przeciwko temu stanowisku, gdzie przybyli 27. *Września*. Po krótkim z ręcznej broni strzelaniu, *Arabowie* zostali rozpedzonymi. Wojsko nasze ścigało ich przez pięć mil mając wodę do pasa. Ich konie, wielbłądy, i wszystkie sprzęty przeszły do rąk naszych, a 200 tych nieszczęśliwych utoneło w wodzie lub od oręża legło.

Bitwy przez Generała *Desaix* sfocone.

Generał *Desaix* wyjechał z *Kairu* 25. *Sierpnia* dla pomknięcia się do wyższego *Egiptu* na flotyli od dwóch pułgaler i sześciu pocztowych statków. Popłynął *Nilem*, a przybywszy do *Benesueff* d. 31. wysiadł na ląd, i po nagłym marszu przybył do *Fehnesé* miasta nad kanałem *Josefa* od *Murad Bey* już opuszczonego: znalazł tam 14. statków, z bagażami, namiotami i czterema armatami. Dnia 7. *Września* popłynął dalej *Nilem*, i przybył do *Assiout* (*Siu*) d. 15. o 100. mil przeszło położonego od *Kairu*, ścigając zawsze flotyllę *Beja*, która szukała schronienia aż w okolicach kataraktowych. — D. 17. powrócił do uścia kanału *Josefa*; a d. 3. *Października*, po nader przykrym żegludze, stanął w *Fehnese*. D. 5. i 6. *Października* odprawił z nieprzyjacielem kilka małych utarczek, które były wstępem do znakomitego zwycięstwa pod *Sediman*. — *Bitwa pod Sediman*. D. 7. *Października* równo ze dniem, nasza dywizja już była uszykowana przed armją *Murad Beja*, złożoną z 7000. iazdy po większej części *Arabskiej*, i z iednego oddziału piechoty, która pilnowała szaniec *Sedymańskich* 4. armatami broniowych. Gdy z naszej strony potrzebne do spotkania się czyniono przygotowania, *Mammeluki*, zostając nieiaki czas w niepewności, coby im czynić należało, postanowili nako-

niec uderzyć na nas; iakoż z największą odwagą, krzyżując niesłychanie rzucili się na nasze szeregi, od których z nieustraszoną mełtem byli przyjęci. Strzelcy 21. pułbrygady nie razili nieprzyjaciela, aż gdy był o 10. kroków od nich odległy, po czym nadflawili swoje bagnety. Co było tylko ludzi walecznych w tej kawalerji, wszyscy zgineli od miecza, zostawivszy swoje siekiery i inną broń na placu bitwy. Suwali się na brzuchach po ziemi, aby uniknąć naszych bagnetów i ramić w nogi nalanych żołnierzy. Lecz to wzięty było nadaremno; przymuszeni byli oni uciekać, a nasi posuwali się tym czasem ku *Sediman*, niezważając na cztero-armatny ich ogień; i przyszło znowu do strzelania z ręcznej broni, po czym wkrótce zdobyliśmy wszystkie szaniece, armaty i bagaże: w armji *Murada* dwóch *Bejów* jest rannych i dwóch zabitych, tudzież 400. ludzi nawyborniejszego wojska zostało na placu. Nasza strata tak w zabitych iako i rannych 36. ludzi wynosi.

z Bononij dnia 12. Stycznia.

Król *Sardyjski* przybył tu dnia dzisiejszego o 5. godzinie po południu. Nie wiemy iak tu długo zabawi. — Wojska *Francuskie* nie przestają pomykać się ku granicom *Austriackim*. *Fortece Bergamo, Brescia* i *Ferrara* odebrały żywność na 6. miesięcy i wzmożenie załogi. — Donoszą z *Rzymu*, iż *Ob. Bartholio* uwiadomił Konsulat o swojej nominacyi na urząd *Ambassadora* *Rzpltey Francuskiej* przy *Rzpltey Rzymyjskiej*. *Ob. Dupon* bywszy kommissarz *Dyrektorjatu Francuzkiego*, mianowany został ministrem skarbowym na miejsce *Ob. Rossy* który żądał dymisji.

z Florencyi dnia 12. Stycznia.

Litzy z *Neapolu* pod dniem 3. t. m. zawierają następujące szczegóły: Król za swoim tu przybyciem wysłał do Generała *Championnet* trzech deputowanych dla traktowania o zgodę. Ci deputowani byli: *Margrabia de Gallo* pierwszy minister, *Ambassador Hiszpański* i *Ambassador Cysalpiński*. Generał *Championnet* uwiadomiony o ich przybyciu i zamiarze poselstwa, niechciał ich przyjąć, i kazał im powiedzieć, iż miał rozkaz postępować dalej. Na to oświadczenie król opuścił swoią stolicę. Przed oddaleniem się z portu, *Admirał Nelson* kazał zapalić wiele okrętów wojennych i 70 statków kanonierskich; innym zaś okrętom kazał z sobą płynąć. Rozkazał także zagwoździć wszystkie armaty brzegow morlich strzegące, a na obłożenie *Neapolu* zostawił kilka *Portugalskich* Okrętów. — Król przyjęty został od mieszkańców *Palerny* ze wszelkim uczuciem, iakie jego nieszczęście wzbudza. — *Xiążę Pignatelli* został się w *Neapolu* z tytułem vice-krola. — Ten *Gubernator* nazajutrz po wyjeździe *Krolewskim* przymuszony był przedwieźć się środkami bezpieczeństwa, i aresztować wiele podejrzaných osob. Złożona była *Rada* na której postanowiono, iż *Margrabia de Gallo* uda się do *Wiednia* z prośbą o wdanie się *Cesarza* *Jmci*. Uczyniono potem wszystkie rozporządzenia dla obrony miasta, *Lasaroni* ofiarowali się służąc w batalionach. — W dzień 3. *Stycznia*: *G. Mack* połączył rozmaite części swojej armji i oszańcował się pod *Kapua*. *G. Championnet* od czasu wzięcia *Gaety* nie wiele się posunął czekając na nowe posiłki. Na *Radzie* wojennej w *Neapolu* postanowiono proponować Generałowi *Francuzkiemu* zawieszenie broni. Mówią iż *Admirał Nelson* przybywszy do *Palerny*, zgromadził natychmiast wielką liczbę statków przewozowych z którymi ku wschodowi popłynął. Jego zamiarem ma być zabranie korpusu wojsk *Rosyjskich* i *Tureckich* i przywiezienie ich do *Krolestwa Neapolitańskiego*, gdzie mają walczyć przeciwko wojskom *Francuzkim*. — Donoszą z *Luki* pod d. 9. t. m. To miało stać się obronnym miastem *Francuzów*; którzy objęli rząd cywilny i wojskowy. *Partya* *Francuska* iawnie się okazuje; wysłała do *Paryża* deputowanego z żądaniem o przyłączenie *Lukańskiego* kraju do *Rzpltey Cysalpińskiej*. — W porcie *Liworno* nie ma już żadnego *Angielskiego* ani *Portugalskiego* okrętu.

DONIESIENIA.

Frische Fischwaaren als Swoże *Marynaty* iako to *Neunauge Stöhr und Lachs* *Minogi* *Jesiofir* i *Zosioś* *in ganzen und halben achteln*, rynowany w calych i półachteln, *auch geräucherter Lachs, eingesalzene Aale und Caviar*, kach, tudzież *Zosioś* wędzony, *find im Gewürtz Laden ohnweit dem königl. Preuss. See handlungs Comptoir in der Müntz: oder Bi-laner-Gasse* J. K. M. *Prułkiego*, na ulicy *im Hause Sr. Excellence des* *Walickiego* *Woiewody* *Raw-Hr. Woywoden von Walicki* *skiego* pod *Nrem* 604. na skłafub *Nro* 604 *bey F. E. Krahnass* *zu ver kaufen* *dzie* u *F. E. Krahnass*.

Ktoby sobie życzył wypuścić w dzierżawę wioskę iakową w bliżkości *Warszawy* od trzech do rocin mil odległą, z roczną kilku tysięcy zł: *Poll: summe*, chociażby ta wioska bądź pod *Prułkim*, bądź *Cesarzkim* panowaniem została, aby tylko była w proweniencyi nie zawodney, opłacać się mającej dzierżawie, korespondującej, i przyzwoite miała oraz wygodne dla *Posesora*, ile z liczną będącągo familią pomieszkanie, niech raczy zgłosić się do *JP. Woyciechowickiego* mieszkaącego na *Krakowkim* przedmieściu w *Kamienicy* *Skalkkiego* *Nro* 374. a od niego odbierze informacyą o tym, zkim do czynienia wypadac będzie, i że umowa oraz kontrakt dzierżawy po rozpatrzeniu się w *luty* następnego przyszyje, iako nappredzey zawarty być może.